

We Lwowie dnia 1. kwietnia 1900.

Aleg. 85

Sprawozdanie

Komisji gminnej w przedmiocie zmiany §§. 85, 89, 90 i 92
statutu miasta Lwowa.

Wysoki Sejmie!

Uchwalony przez Wysoki Sejm na posiedzeniu z 10. lutego 1898 projekt ustawy, zmieniającej postanowienia §§. 85, 89, 90, i 92. statutu m. Lwowa, nadanego ustawą krajową z dnia 24. października 1870 Dz. u. kr. nr. 79. nie uzyskał Najwyższej sankcyi.

Powodem odmówienia sankcyi jest według reskryptu ck. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 12. grudnia 1898 l. 8301 treść projektowanego §. 92 statutu, wedle którego miałyby przysłużyć gminie m. Lwowa nadal tak jak dotychczas prawo rozkładu dodatków do podatków na cele gminie wedle rozmaitej stopy procentowej, li za zezwoleniem Wydziału krajowego, bez żadnej ingerencyi ck. Rządu. W tym względzie domaga się ck. Rząd pewnego ścieśnienia autonomii podatkowej m. Lwowa. Mianowicie domaga się ck. Rząd większych rękojmij co do tego, że z dotychczasowego prawa nakładania dodatków do podatków według rozmaitej stopy procentowej będzie gmina m. Lwowa tylko wyjątkowo korzystała, ażeby nie mogła ciężaru podatkowego przesunąć zanadto na przedsiębiorstwa obowiązane do publicznego składania rachunków, z czego, zdaniem ck. Rządu, możnaby się obawiać finansowo-politycznych i ekonomicznych skutków mogących krzyżować cele państwowego ustawodawstwa podatkowego.

Rada miejska we Lwowie uchwałą z dnia 23. marca 1899 ponowioną w myśl §. 42. lit. g. statutu w dniu 13. kwietnia 1899 zmieniła stylizację §. 92. w sposób wymagany przez ck. Rząd.

Zmieniony tak projekt ustawy przesłał Wydział krajowy odezwą z dnia 21. czerwca 1899 l. 33.447 Prezydium Namiestnictwa z prośbą o oznajmienie, czy przeciwko temuż projektowi mogłyby zachodzić jakie trudności w uzyskaniu Najwyższej sankcyi?

Pan Minister spraw wewnętrznych reskrytem z 4. marca 1900 l. 1158 oznajmił

po porozumieniu się z ck. Ministerstwem skarbu, że w zasadzie nie ma nic do zarzucenia uchwalonemu przez Radę miejską miasta Lwowa na posiedzeniach z 23¹ marca i 13. kwietnia r. z. projektowi ustawy o zmianie niektórych postanowień statutu m. Lwowa.

Wskazał tylko p. Minister na pewne zmiany stylistyczne w nagłówku i 2-go ustępu §. 92., które Wydział krajowy w przedłożonym Wysokiemu Sejmowi projekcie ustawy uwzględnił. Przeciwno brzmieniu §§. 85. 89 i 90 w motywach odmowy sankcyi Monarszej nie podniesiono żadnego zarzutu.

Komisya gminna przedkłada Wysokiemu Sejmowi objęty wnioskiem Wydziału krajowego projekt ustawy bez żadnej zmiany, i wnośi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić dołączony % projekt ustawy.

Przewodniczący:

Jaworski.

Sprawozdawca:

Merunowicz.

U s t a w a

z dnia . . . . zmieniająca niektóre postanowienia ustawy krajowej z dnia 14. października 1870, Dz. ust. kraj. Nr. 79, nadającej statut miejski król. stoł. miastu Lwowu.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Postanowienia §§. 85, 89, 90 i 92 ustawy krajowej z dnia 14. października 1870 Dz. ust. kraj. Nr. 79., nadającej statut miejski królewskiemu stołecznemu miastu Lwowu, zostają uchylone a w ich miejsce obowiązywać mają następujące postanowienia.

§. 85.

Wydatki odrębne.

Wydatki, dotyczące interesu tylko pojedynczych miejscowości, części gminy, klas mieszkańców lub pojedynczych posiadaczy gruntu, domu, mają być ponoszone przez same tylko strony interesowane, o ile nie istnieją inne urządzenia obowiązujące.

Wydatki takie może więc Rada miejska rozłożyć na strony interesowane i od nich je ściągnąć.

§. 89.

Do nałożenia dodatków, przenoszących 30% podatków bezpośrednich lub 50% podatku konsumcyjnego, potrzebne jest pozwolenie Wydziału krajowego.

Dodatki przenoszące 50% podatków bezpośrednich, lub 70% podatku konsumcyjnego, mogą być nakładane tylko na mocy ustawy krajowej.

§. 90.

Inne opłaty.

Do zaprowadzenia opłat, nie należących do kategorii dodatków do podatków bezpośrednich, lub do podatku konsumcyjnego, jakoteż do podwyższenia istniejących już tego rodzaju opłat, nie-

mniej do zaprowadzenia podatku czynszowego, mającego się pobierać od opłacanego przez mieszkańców czynszu najmu, lub od oszacowanej wartości tego czynszu, jeżeli ten podatek czynszowy przenosi 20 centów od każdego złotego, względnie 20 halerzy od każdej korony czynszu, potrzeba ustawy krajowej.

Wypływające z prawa propinacyi opłaty od przewozu, wyrobu i wyszynku napojów propinacyjnych, nie mogą być uważane jako dodatki do podatku konsumcyjnego.

§. 92.

Rozkład dodatków na podatki bezpośrednie podług rozmaitej stopy procentowej, wymaga zezwolenia Wydziału krajowego.

Do zaprowadzenia jednak rozmaitej stopy procentowej dodatków do poszczególnych podatków bezpośrednich, osobistych, ustanowionych ustawą z 25. października 1896 Nr. 220 dz. p. p. (z wyjątkiem niepodlegającego w ogóle żadnym dodatkom podatku osobisto-dochodowego) t. j. do powszechnego podatku zarobkowego, podatku zarobkowego od przedsiębiorstw obowiązanych do publicznego składania rachunków, do podatku rentowego i podatku od płac, dalej do zaprowadzenia rozmaitej stopy procentowej dodatków w granicach jednego i tego samego rodzaju podatków bezpośrednich, potrzeba uchwały sejmowej za Najwyższem zezwoleniem.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.
